PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI
DTA-4211-12(19)/2011/3035/I/OW

Warszawa, 02 września 2011 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 47 ust. 1 i 2 oraz art. 23 ust. 2 pkt 2 i 3 w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz.625, z późn. zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.)

po rozpatrzeniu wniosku

przedsiębiorstwa energetycznego **EPS Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie**, zwanego dalej „Przedsiębiorstwem", zawartego w piśmie z dnia 8 marca 2011 r. (bez znaku), uzupełnionego pismami (bez znaków): z dnia 12 kwietnia 2011 r., z dnia 21 kwietnia 2011 r., z dnia 30 maja 2011 r., z dnia 10 czerwca 2011 r., z dnia 8 lipca 2011 r., z dnia 18 lipca 2011 r. , z dnia 1 sierpnia 2011 r. oraz z dnia 29 sierpnia 2011 r.

zatwierdzam

ustaloną przez Przedsiębiorstwo taryfę dla energii elektrycznej, stanowiącą załącznik do niniejszej decyzji, na okres 12 miesięcy od dnia wprowadzenia taryfy do stosowania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 47 ust. 1 i ust. 2 ustawy - Prawo energetyczne, przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję ustala taryfę dla energii elektrycznej oraz proponuje okres jej obowiązywania. Przedłożona taryfa podlega zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, o ile jest zgodna z zasadami i przepisami, o których mowa w art. 44-46 ustawy - Prawo energetyczne.

W trakcie niniejszego postępowania administracyjnego, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego stwierdzono, że Przedsiębiorstwo opracowało taryfę zgodnie z zasadami określonymi w art. 44 i 45 ustawy – Prawo energetyczne, przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 2 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. Nr 128, poz. 895, z późn. zm.) oraz wymogami ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 130, poz. 905).

PREZES URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI ★ 1 ★

Ustalone przez Przedsiębiorstwo w taryfie stawki opłat zostały skalkulowane na podstawie uzasadnionych kosztów prowadzenia działalności zaplanowanych na rok obowiązywania taryfy.

Mając powyższe na uwadze postanowiłem orzec, jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za moim pośrednictwem, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy - Prawo energetyczne oraz art. 479^{46} pkt 1 i art. 479^{47} § 1 Kodeksu postępowania cywilnego).
2. Odwołanie od decyzji powinno czynić zadość wymaganiom przepisanym dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wniosek o uchylenie albo o zmianę decyzji w całości lub w części (art. 479^{49} Kodeksu postępowania cywilnego).
3. Stosownie do art. 47 ust. 3 pkt 1 w związku z art. 31 ust. 3 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, taryfa zostanie skierowana do ogłoszenia w „Biuletynie Branżowym Urzędu Regulacji Energetyki - Energia elektryczna".
4. Stosownie do art. 47 ust. 4 ustawy - Prawo energetyczne, Przedsiębiorstwo wprowadza taryfę do stosowania nie wcześniej niż po upływie 14 dni i nie później niż do 45 dnia od dnia jej opublikowania.

PREZES URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI

Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Regulacji Energetyki

Uiszczono opłatę skarbową w wysokości 10 zł.
SPECJALISTA
w Departamencie Taryf
Olga Wandas

Otrzymuje:
1. EPS Polska Sp. z o.o.
ul. Królowej Marysieńki 10
02-954 Warszawa
2. aa

EPS Polska Sp. z o. o.

z siedzibą w Warszawie

NINIEJSZA TARYFA STANOWI ZAŁĄCZNIK DO DECYZJI PREZESA URE

z dnia 02 września 2011 r.

nr DTA-4211-12(19)1/2011/303511/0

PREZES URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI

Z upoważnienia

Zastępca Dyrektora Departamentu Taryf

Elżbieta Bytniewska

TARYFA DLA ENERGII ELEKTRYCZNEJ

EPS Polska Sp. z o.o.
ul. Królowej Marysieńki 10
02-954 Warszawa
Tel. + 48-22 / 858-14-50
Fax. + 48-22 / 858-14-51
NIP: 525-10-05-960

Członek Zarządu
Andrzej Tarnowski

Prezes Zarządu
Monika Stypułkowska

Warszawa 2011 r.

Spis treści

1. Informacje ogólne 3

2. Zasady rozliczeń za dostarczoną energię elektryczną i świadczone usługi dystrybucji 4

2.1. Zasady kwalifikacji odbiorców do grup taryfowych 4
2.2. Strefy czasowe 6
2.3. Okresy rozliczeniowe stosowane w rozliczeniach z odbiorcami 6
2.4. Zasady korygowania wystawionych faktur 8

3. Szczegółowe zasady rozliczeń za energię elektryczną 8

4. Szczegółowe zasady rozliczeń usług dystrybucji 9

4.1. Opłaty za usługi dystrybucji energii elektrycznej 9
4.2. Moc umowna 10
4.3. Rozliczenia z odbiorcami za ponadumowny pobór energii biernej 11
4.4. Bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców i parametrów jakościowych energii 12

5. Zasady ustalania opłat za przyłączanie podmiotów do sieci 12

6. Opłaty za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy 13

7. Opłaty za nielegalne pobieranie energii elektrycznej 14

8. Tabele stawek opłat za świadczone usługi dystrybucji dla grup C22b, C21, C11, G11 i G12 oraz cen energii elektrycznej dla grup taryfowych G11 i G12 19

PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI

Z upoważnienia

ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU TARYF

Elżbieta Bytniewska

2

1. Informacje o taryfie

1.1. Taryfa uwzględnia postanowienia:

a) ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, ze zm.), zwanej dalej „ustawą",

b) rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 2 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z 2007 r. Nr 128, poz. 895 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem taryfowym",

c) rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. z 2007 r. Nr 93, poz. 623 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem systemowym",

d) ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 130, poz. 905 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o KDT",

e) komunikatu Prezesa URE nr 27/2008 z dnia 10 września 2008 r. w sprawie wyjaśnienia wątpliwości związanych ze sposobem naliczania opłaty przejściowej w rozliczeniach tej opłaty z odbiorcami energii elektrycznej,

f) komunikatu Prezesa URE Nr 28/2011 z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie stawek opłaty przejściowej na 2011 r. w związku z wejściem w życie nowelizacji brzmienia art. 10 w ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. *o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej* (Dz. U. Nr 130, poz. 905, z późn. zm.).

1.2. Warunki stosowania taryfy:

1.2.1. Niniejsza Taryfa ustalona przez przedsiębiorstwo energetyczne - EPS Polska Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie, zwanego dalej „Przedsiębiorstwem" obowiązuje odbiorców przyłączonych do sieci i podmioty, stosownie do zakresu świadczonych usług i zawartych umów oraz w zakresie nielegalnego poboru energii elektrycznej.

1.2.2. Taryfa określa:

a) grupy taryfowe i szczegółowe kryteria kwalifikowania odbiorców do tych grup,

b) ceny energii elektrycznej, a także warunki ich stosowania,

c) stawki opłat za świadczenie usługi dystrybucji, a także warunki ich stosowania,

d) sposób ustalania opłat za przyłączenie do sieci Przedsiębiorstwa, zaś w przypadku przyłączenia do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV także ryczałtowe stawki opłat,

e) stawki opłat abonamentowych, a także warunki ich stosowania,

f) opłaty za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy,

g) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie parametrów jakościowych energii elektrycznej i standardów jakościowych obsługi odbiorców,

h) sposób ustalania opłat za:
- ponadumowny pobór energii biernej,
- przekroczenia mocy umownej,
- nielegalne pobieranie energii elektrycznej.

1.2.3. Ustalone w taryfie ceny i stawki opłat nie zawierają podatku od towarów i usług (VAT). W odniesieniu do nich podatek od towarów i usług doliczany jest zgodnie z obowiązującymi przepisami.

1.2.4. Przedsiębiorstwo energetyczne świadczące odbiorcom przyłączonym do sieci Przedsiębiorstwa usługę kompleksową, przyjmuje do rozliczeń obiektowe stawki opłat oraz warunki ich stosowania wynikające z niniejszej taryfy.

PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI
Z upoważnienia
ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU TARYF
Elżbieta Bytniewska

3

1.2.5. Ceny i stawki opłat zawarte w taryfie, zostały ustalone dla parametrów jakościowych energii elektrycznej określonych w rozporządzeniu systemowym.

1.3. Definicje

Stosowane w taryfie pojęcia są zgodne z definicjami określonymi w ustawie, rozporządzeniu taryfowym oraz rozporządzeniu systemowym.

Ponadto w taryfie używa się następujących pojęć:

1.3.1. **Okres rozliczeniowy** – okres pomiędzy dwoma kolejnymi rozliczeniowymi odczytami wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego.

1.3.2. **Umowa** – należy przez to rozumieć odpowiednio umowę sprzedaży energii elektrycznej, umowę o świadczenie usług dystrybucji albo umowę kompleksową.

1.3.3. **Usługa dystrybucji** – należy przez to rozumieć usługę, świadczoną przez Przedsiębiorstwo obejmującą:

a) dystrybucję energii elektrycznej,

b) utrzymywanie ciągłości i niezawodności dostaw energii elektrycznej,

c) utrzymywanie parametrów jakościowych energii elektrycznej.

2. Zasady rozliczeń za dostarczoną energię elektryczną i świadczone usługi dystrybucji

2.1. Zasady kwalifikacji odbiorców do grup taryfowych

2.1.1 Odbiorcy za dostarczoną energię elektryczną i świadczone usługi dystrybucji rozliczani są według cen i stawek opłat właściwych dla grup taryfowych. Podział odbiorców na grupy taryfowe dokonywany jest wg kryteriów określonych w § 6 ust. 1 rozporządzenia taryfowego.

2.1.2. Ustala się następujący sposób konstrukcji oznaczeń grup taryfowych oraz kryteria i zasady kwalifikowania odbiorców do tych grup:

GRUPY TARYFOWE	KRYTERIA KWALIFIKOWANIA DO GRUP TARYFOWYCH DLA ODBIORCÓW:
C21 C22b	Zasilanych z sieci elektroenergetycznych niskiego napięcia o mocy umownej większej od 40 kW lub prądzie znamionowym zabezpieczenia przedlicznikowego w torze prądowym większym od 63 A, z rozliczeniem za pobraną energię elektryczną odpowiednio: C21 – jednostrefowym, C22b – dwustrefowym (strefy: dzień i noc)
C11	Zasilanych z sieci elektroenergetycznych niskiego napięcia o mocy umownej nie większej niż 40 kW i prądzie znamionowym zabezpieczenia przedlicznikowego nie większym niż 63 Az rozliczeniem za pobraną energię elektryczną odpowiednio: C11 – jednostrefowym.

PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI

Z upoważnienia

ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU TARYF

Elżbieta Bytniewska

4

G11 G12	Niezależnie od napięcia zasilania i wielkości mocy umownej z rozliczeniem za pobraną energię elektryczną odpowiednio: G11 – jednostrefowym, G12 – dwustrefowym (strefy: dzień, noc), zużywaną na potrzeby a) gospodarstw domowych b) pomieszczeń gospodarczych, związanych z prowadzeniem gospodarstw domowych tj. pomieszczeń piwnicznych, garaży, strychów, o ile nie jest w nich prowadzona działalność gospodarcza, c) lokali o charakterze zbiorowego mieszkania, to jest: domów akademickich, internatów, hoteli robotniczych, klasztorów, plebanii, kanonii, wikariatek, rezydencji biskupich, domów opieki społecznej, hospicjów, domów dziecka, jednostek penitencjarnych i wojskowych w części bytowej, jak też znajdujących się w tych lokalach pomieszczeń pomocniczych, to jest: czytelni, pralni, kuchni, pływalni, warsztatów itp., służących potrzebom bytowo-komunalnym mieszkańców o ile nie jest w nich prowadzona działalność gospodarcza, d) mieszkań rotacyjnych, mieszkań pracowników placówek dyplomatycznych i zagranicznych przedstawicielstw, e) domów letniskowych, domów kempingowych i altan w ogródkach działkowych, w których nie jest prowadzona działalność gospodarcza oraz w przypadkach wspólnego pomiaru – administracja ogródków działkowych, f) oświetlenia w budynkach mieszkalnych: klatek schodowych, numerów domów, piwnic, strychów, suszarni, itp., g) zasilania dźwigów w budynkach mieszkalnych , h) węzłów cieplnych i hydroforni, będących w gestii administracji domów mieszkalnych, i) garaży indywidualnych odbiorców, w których nie jest prowadzona działalność gospodarcza.

2.1.3. W oparciu o zasady podziału odbiorców określone w pkt. 2.1.2 ustala się następujące grupy taryfowe:

a) dla odbiorców zasilanych z sieci nN - **C22b, C21, C11,**
b) dla odbiorców zasilanych niezależnie od poziomu napięcia – **G11, G12.**

2.1.4. Odbiorca, który:

a) korzysta z usług dystrybucji energii elektrycznej w kilku miejscach dostarczania, położonych w sieci o różnych poziomach napięć – jest zaliczany do grup taryfowych oddzielnie w każdym z tych miejsc,
b) korzysta z usługi dystrybucji energii elektrycznej w celu zasilania jednego zespołu urządzeń z więcej niż jednego miejsca dostarczania na tym samym poziomie napięcia - wybiera grupę taryfową jednakową dla wszystkich miejsc dostarczania,
c) korzysta z usług dystrybucji energii elektrycznej w kilku miejscach dostarczania, położonych w sieci o jednakowych poziomach napięć – może być zaliczony do grup taryfowych oddzielnie w każdym z tych miejsc, zgodnie z kryteriami podziału odbiorców na grupy taryfowe przyjętymi w Przedsiębiorstwie,
d) ze względu na przyjęty w Przedsiębiorstwie podział odbiorców na grupy taryfowe dokonany na podstawie kryteriów przyjętych w Przedsiębiorstwie, może być dla danego miejsca dostarczania energii elektrycznej zaliczony do więcej niż jednej grupy taryfowej – wybiera jedną spośród tych grup.

2.1.5. Odbiorca, o którym mowa w pkt. 2.1.4. d) może wystąpić o zmianę grupy taryfowej nie częściej niż raz na 12 miesięcy. Warunki zmiany grupy taryfowej określa Umowa.

PREZES URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI
z upoważnienia
DYREKTOR DEPARTAMENTU TARYF
Elżbieta Bytniewska

2.1.6. W przypadku, gdy połączenie instalacji lub sieci odbiorcy z siecią Przedsiębiorstwa zrealizowane jest za pomocą więcej niż jednego miejsca dostarczania, układy pomiarowo-rozliczeniowe muszą być zainstalowane na każdym z tych miejsc dostarczania, z wyjątkiem przypadków gdzie następuje naturalne sumowanie.

2.2. Strefy czasowe

2.2.1 Strefy czasowe stosowane w rozliczeniach z odbiorcami grupy taryfowej C22b:

Miesiące	Strefa dzienna	Strefa nocna
Od 1 stycznia do 31 grudnia	w godzinach 6^{00}-21^{00}	w godzinach 21^{00}-6^{00}

2.2.2 Strefy czasowe stosowane w rozliczeniach z odbiorcami grupy taryfowej G12:

Miesiące	Strefa dzienna	Strefa nocna
Od 1 stycznia do 31 grudnia	w godzinach 6^{00}-13^{00}, 15^{00}-22^{00}	w godzinach 22^{00}-6^{00}, 13^{00}-15^{00}

2.2.3 Zegary sterujące w układach pomiarowo-rozliczeniowych zainstalowanych u odbiorców w rozliczanych w strefach czasowych określonych w pkt 2.2.1 i 2.2.2 ustawia się według czasu zimowego i nie zmienia się w okresie obowiązywania czasu letniego. Powyższa zasada może nie być stosowana w przypadku, gdy zegary umożliwiają automatycznie utrzymanie godzin stref w okresie obowiązywania czasu letniego i zimowego.

2.3. Okresy rozliczeniowe stosowane w rozliczeniach z odbiorcami

2.3.1. Rozliczenia za świadczone usługi dystrybucji przeprowadza się w okresach jednomiesięcznych dla wszystkich grup taryfowych.

2.3.2. Jeżeli okres rozliczeniowy jest dłuższy niż miesiąc, w okresie tym mogą być pobierane opłaty za dostarczaną energię elektryczną oraz za usługi dystrybucji energii elektrycznej w wysokości określonej na podstawie prognozowanego zużycia tej energii w tym okresie, z uwzględnieniem sezonowości poboru energii elektrycznej i trendu poboru energii przez odbiorcę, w okresie ostatnich 2 lat.

2.3.3. Jeżeli w wyniku wnoszenia opłat na podstawie prognozowanego zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w pkt 2.3.2., powstanie nadpłata lub niedopłata za dostarczoną energię to:

a) nadpłata podlega zaliczeniu na poczet płatności ustalonych na najbliższy okres rozliczeniowy, o ile odbiorca nie zażąda jej zwrotu,
b) niedopłata doliczana jest do pierwszej faktury, wystawionej za najbliższy okres rozliczeniowy.

2.3.4. Rozliczenia za energię elektryczną i świadczenie usług dystrybucji, dla każdego miejsca dostarczania, dokonywane są na podstawie wskazań układów pomiarowo-rozliczeniowych, które powinny być dostosowane do wybranej przez Odbiorcę grupy taryfowej oraz mocy umownej.

2.3.5. W przypadku zmiany stawek opłat za usługę dystrybucji w trakcie okresu rozliczeniowego, opłata wynikająca ze składnika stałego stawki sieciowej, stawki opłaty przejściowej i abonamentowej pobierana jest w wysokości proporcjonalnej do ilości dni obowiązywania poprzednich i nowych stawek, a opłata wynikająca ze składnika zmiennego stawki sieciowej i stawki jakościowej, na podstawie rozdzielenia ilości energii pobranej proporcjonalnie do liczby dni przed i po zmianie stawek w oparciu o średniodobowe zużycie energii elektrycznej przez odbiorcę w tym okresie, o ile wielkość energii nie wynika z rzeczywistego odczytu.

RADCA PRAWNY
ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU TARYF
Elżbieta Bryniewska

6

2.3.6. W rozliczeniach z odbiorcami, zasilanymi z własnych transformatorów, pomiarów poboru mocy i zużycia energii elektrycznej dokonuje się po stronie górnego napięcia transformatora.

Jeżeli strony umowy uzgodnią zainstalowanie układów pomiarowo-rozliczeniowych po stronie dolnego napięcia, wielkość pobranej mocy i energii elektrycznej określa się na podstawie odczytów wskazań tych układów, powiększonych o wielkości strat mocy i energii w transformatorach. Straty mocy oraz energii oblicza się na podstawie wskazań, sprawdzonych i zaplombowanych przez Przedsiębiorstwo, urządzeń do pomiaru wielkości strat. W przypadku braku tych urządzeń wysokość strat określa umowa .

2.3.7. Przy rozliczeniach odbiorców przyłączonych do sieci po stronie dolnego napięcia transformatora, którego właścicielem jest Przedsiębiorstwo, z zastosowaniem układów pomiarowo-rozliczeniowych zainstalowanych po stronie górnego napięcia transformatorów, straty mocy i energii elektrycznej w transformatorach, określone na zasadach podanych w punkcie 2.3.6. odpowiednio odejmuje się.

2.3.8. W uzasadnionych technicznie przypadkach w rozliczeniach z odbiorcami zasilanymi liniami kablowymi lub napowietrznymi, które nie są własnością Przedsiębiorstwa, w przypadku, gdy układ pomiarowo-rozliczeniowy nie rejestruje strat energii elektrycznej występujących w tych liniach, odczyty wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego powiększa się o straty energii elektrycznej w liniach. Straty te oblicza się na podstawie wskazań urządzeń do ich pomiaru. W przypadku braku urządzeń do pomiaru strat, ilość pobranej przez odbiorcę energii czynnej na ich pokrycie określa się w umowie w zależności od rodzaju, długości, przekroju i obciążenia linii.

2.3.9. W przypadku, gdy układ pomiarowo – rozliczeniowy, zainstalowany w innym miejscu niż miejsce dostarczania energii elektrycznej, rejestruje straty energii elektrycznej występujące w liniach będących własnością Przedsiębiorstwa to odczyty wskazań układu pomiarowo – rozliczeniowego pomniejsza się na zasadach określonych w punkcie. 2.3.8.

2.3.10. W przypadku trwającej dłużej niż jeden okres rozliczeniowy, niesprawności elementu układu pomiarowo-rozliczeniowego, będącego własnością odbiorcy, która uniemożliwia określenie ilości pobranej energii elektrycznej w strefach, do rozliczeń stosuje się stawki opłat grupy taryfowej dostosowanej do zainstalowanych sprawnych urządzeń pomiarowych.

2.3.11. W przypadku uszkodzenia, o którym mowa w pkt 2.3.10., trwającego krócej niż jeden okres rozliczeniowy lub w przypadku uszkodzenia elementu układu pomiarowo-rozliczeniowego, będącego własnością Przedsiębiorstwa, ilość energii elektrycznej pobranej w poszczególnych strefach czasowych doby ustala się na podstawie proporcji odniesionych do zużycia w tych strefach w porównywalnym okresie.

2.3.12. W przypadku uszkodzenia elementów układu pomiarowo-rozliczeniowego będącego własnością odbiorcy, które skutkuje niewłaściwym rejestrowaniem zużycia energii, a trwającego dłużej niż trzy miesiące Przedsiębiorstwo ma prawo do zastosowania w rozliczeniach średniodobowego zużycia energii w poprzednim, następnym lub analogicznym okresie rozliczeniowym, pomnożonego przez liczbę dni, w których układ ten był niesprawny oraz stawek opłat z grupy taryfowej do której był zakwalifikowany odbiorca, o ile umowa nie stanowi inaczej.

2.3.13. W przypadku niesprawności elementu układu pomiarowo – rozliczeniowego w postaci urządzenia do kontroli poboru mocy będącego własnością odbiorcy, uniemożliwiającego określenie ilości pobranej mocy maksymalnej, trwającej dłużej niż trzy miesiące, w rozliczeniach za zużycie mocy maksymalnej przyjmuje się wartości mocy przyłączeniowej, o ile umowa nie stanowi inaczej".

ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU TARYF

Elżbieta Bytniewska

URZĘD REGULACJI ENERGETYKI

7

2.3.14. Czasowe odłączenie odbiorcy od sieci, na jego zlecenie, nie zwalnia go od ponoszenia opłaty dystrybucyjnej w części wynikającej ze składnika stałego stawki sieciowej i stawki opłaty przejściowej.

2.3.15. Za wznowienie dostarczania energii elektrycznej po wstrzymaniu jej dostaw z przyczyn, o których mowa w art. 6 ust. 3 i 3a ustawy, pobiera się opłatę w wysokości:

a) na napięciu nn	74,13 zł

2.4. Zasady korygowania wystawionych faktur

2.4.1 W przypadku stwierdzenia błędów w pomiarze lub odczycie wskazań układu pomiarowo – rozliczeniowego, które spowodowały zawyżenie należności, Przedsiębiorstwo dokonuje korekty uprzednio wystawionych faktur.

2.4.2 Korekta faktury w wyniku stwierdzenia nieprawidłowości, o których mowa w pkt 2.4.1., obejmuje cały okres rozliczeniowy lub okres, w którym występowały stwierdzone nieprawidłowości lub błędy.

2.4.3 Podstawą rozliczenia przy korekcie faktur jest wielkość błędu wskazań układu pomiarowo – rozliczeniowego, o którym mowa w pkt 2.4.1.

2.4.4 Jeżeli określenie tego błędu nie jest możliwe, podstawę do obliczenia wielkości korekty stanowi średnia liczba jednostek energii elektrycznej za okres doby, obliczana na podstawie sumy jednostek energii elektrycznej prawidłowo wykazanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy w poprzednim okresie rozliczeniowym, pomnożona przez liczbę dni okresu, którego dotyczy korekta faktury.
Przy ustalaniu wielkości korekty należy uwzględnić sezonowość poboru energii elektrycznej oraz inne udokumentowane okoliczności mające wpływ na wielkość poboru energii elektrycznej.

2.4.5 Jeżeli nie można ustalić średniego dobowego zużycia energii elektrycznej na podstawie okresu poprzedniego podstawą ustalenia korekty jest wskazanie układu pomiarowo-rozliczeniowego z następnego okresu rozliczeniowego.

2.4.6 Nadpłata wynikająca z korekty rozliczeń podlega zaliczeniu na poczet płatności ustalonych na najbliższy okres rozliczeniowy, chyba, że odbiorca zażąda jej zwrotu.

3. Szczegółowe zasady rozliczeń za energię elektryczną

Opłatę za pobraną energię elektryczną w okresie rozliczeniowym stanowi iloczyn ilości sprzedanej energii ustalonej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowych zainstalowanych w układzie pomiarowo – rozliczeniowym i ceny energii określonej dla danej grupy taryfowej.

PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI

Z upoważnienia

ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU TARYF

Elżbieta Bytniewska

8

4. Szczegółowe zasady rozliczeń usług dystrybucji

4.1. Opłaty za usługi dystrybucji energii elektrycznej

4.1.1. Opłatę za świadczenie usług dystrybucji dla określonego odbiorcy, zasilanego z danego poziomu napięć znamionowych, oblicza się według wzoru:

$$O_{poi} = S_{SV_n} \cdot P_i + \sum_{k=1}^{r} S_{ZV_nk} \cdot E_{pik} + S_{oSJ} \cdot E_{ok} + S_{op} \cdot P_i + O_a$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_{poi}	–	opłata za usługi dystrybucji obliczona dla danego odbiorcy, w zł;
S_{SVn}	–	składnik stały stawki sieciowej, w zł/kW/miesiąc lub zł/miesiąc dla odbiorców energii elektrycznej z grup taryfowych G;
P_i	–	moc umowna, w kW lub ilość miesięcy dla odbiorców energii elektrycznej z grup taryfowych G,
S_{ZVnk}	–	składnik zmienny stawki sieciowej dla strefy czasowej *k*, w zł/MWh lub zł/kWh;
E_{pik}	–	ilość energii pobranej z sieci przez odbiorcę w strefie czasowej *k*, w MWh lub kWh;
r	–	ilość rozliczeniowych stref czasowych;
S_{oSJ}	–	stawka jakościowa, w zł/MWh lub w zł/kWh;
E_{ok}	–	ilość energii elektrycznej zużytej przez odbiorcę oraz innych odbiorców przyłączonych do jego sieci korzystających z krajowego systemu elektroenergetycznego w MWh lub kWh;
S_{op}	–	stawka opłaty o której mowa w art. 9 ust. 4 ustawy o rozwiązaniu KDT, w zł/kW/miesiąc lub w zł/miesiąc dla odbiorców energii elektrycznej z grup taryfowych G;
O_a	–	opłata abonamentowa, w zł.

4.1.2. Opłata za usługi dystrybucji w części wynikającej ze składnika stałego stawki sieciowej stanowi iloczyn składnika stałego stawki sieciowej i wielkości mocy umownej P_i, o której mowa w punkcie 4.1.1, z zastrzeżeniem punktu 4.1.3.

4.1.3. Dla odbiorców z grup taryfowych G składnik stały stawki sieciowej ustalony jest w zł/miesiąc.

4.1.4. Opłata za usługi dystrybucji w części wynikającej ze stawki opłaty, o której mowa w art. 9 ust. 4 ustawy o rozwiązaniu KDT, stanowi iloczyn mocy umownej P_i, o której mowa w punkcie 4.1.1. i stawki opłaty, o której mowa w art.9 ust. 4 ustawy o rozwiązaniu KDT, z zastrzeżeniem punktu 4.1.5.

4.1.5. Dla odbiorców z grup taryfowych G stawka opłaty S_{op} ustalona jest w zł/miesiąc, z uwzględnieniem zróżnicowania wynikającego z art. 10 ust. 1 pkt. 1 ustawy o rozwiązaniu KDT tj. dla odbiorców zużywających rocznie:

a) poniżej 500 kWh energii elektrycznej,
b) od 500 kWh do 1 200 kWh energii elektrycznej,
c) powyżej 1 200 kWh energii elektrycznej.

4.1.6. Kwalifikowanie odbiorcy z grup taryfowych G, do przedziałów zużycia, o których mowa w punkcie 4.1.5., odbywa się na podstawie ilości energii elektrycznej zużytej przez tego odbiorcę w okresie jednego roku kończącego się z dniem ostatniego dokonanego odczytu.

4.1.7. W przypadku odbiorcy, który zużywał energię elektryczną w okresie krótszym niż jeden rok, odbiorcę kwalifikuje się do danego przedziału zużycia przyjmując całkowitą ilość zużytej energii do dnia dokonania ostatniego odczytu.

4.1.8. Odbiorcy z grup taryfowych G do dnia dokonania pierwszego odczytu kwalifikowani są do przedziału zużycia poniżej 500 kWh.

PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI
Z upoważnienia
ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU TARYF
Elżbieta Bytniewska

9

4.1.9. Opłatę za usługi dystrybucji w części wynikającej ze składnika stałego stawki sieciowej i opłatę za usługi dystrybucji w części wynikającej ze stawki opłaty, o której mowa w art. 9 ust. 4 ustawy o rozwiązaniu KDT pobiera się proporcjonalnie do czasu trwania umowy.

4.1.10. Opłaty za usługi dystrybucyjne dla odbiorców zasilanych z kilku miejsc dostarczania ustalane i pobierane są odrębnie dla każdego miejsca dostarczania, o ile obowiązująca umowa nie stanowi inaczej.

4.1.11. Odbiorcy energii elektrycznej za obsługę, polegającą na odczytywaniu wskazań układów pomiarowo-rozliczeniowych i ich kontroli obciążani są opłatą abonamentową.

4.1.12. Opłata abonamentowa naliczana jest w pełnej wysokości, niezależnie od dnia miesiąca, w którym nastąpiło zawarcie lub rozwiązanie umowy.

4.1.13. Zawarte w taryfie stawki opłat abonamentowych zostały skalkulowane i są pobierane w przeliczeniu na odbiorcę.

4.2. Moc umowna

4.2.1. Moc umowna i warunki wprowadzania jej zmian są określone w umowie. Moc umowna zamawiana jest przez odbiorcę dla każdego miejsca dostarczania odrębnie, w jednakowej wysokości na wszystkie miesiące roku. Dopuszcza się za zgodą Przedsiębiorstwa zamawianie różnej wielkości mocy umownej na poszczególne miesiące roku. Szczegółowe zasady rozliczeń w takim przypadku określa umowa.

4.2.2. Odbiorcy zamawiają moc umowną, na następny rok, w terminie określonym w umowie. W przypadku braku zamówienia mowy umownej w wymaganym terminie, jako moc umowną na następny rok przyjmuje się wielkość mocy umownej, według której odbiorca był dotychczas rozliczany.

4.2.3. Zmiana mocy umownej:

a) dla odbiorców III grupy przyłączeniowej następuje nie później niż po upływie miesiąca po zrealizowaniu przez odbiorcę, określonych przez Przedsiębiorstwo, warunków zmiany mocy,

b) dla odbiorców IV i V grupy przyłączeniowej nie później niż po upływie dwóch miesięcy od daty złożenia wniosku przez odbiorcę, o ile w umowie nie ustalono inaczej.

4.2.4. W przypadku zmniejszenia mocy umownej, za zgodą Przedsiębiorstwa, w trakcie roku obowiązywania Taryfy, następuje zwiększenie opłaty wynikającej ze składnika stałego stawki sieciowej z tego tytułu o 20% dla całego okresu objętego korektą

4.2.5. Moc umowna określona dla miejsca dostarczania nie może być większa od mocy przyłączeniowej określonej dla danego miejsca dostarczania, jak również nie może być mniejsza od mocy wymaganej ze względu na własności metrologiczne zainstalowanych w układzie pomiarowo rozliczeniowym przekładników prądowych i liczników energii elektrycznej, z uwzględnieniem charakterystyki poboru mocy przez odbiorcę.

4.2.6. Za przekroczenie, w okresie rozliczeniowym, mocy umownej, o której mowa w § 2 pkt. 10 lit. a) rozporządzenia systemowego określonej w umowie pobierana jest opłata w wysokości stanowiącej iloczyn składnika stałego stawki sieciowej i:

a) sumy 10 największych wielkości nadwyżek mocy pobranej ponad moc umowną lub

b) dziesięciokrotności maksymalnej wielkości nadwyżki mocy pobranej ponad moc umowną, wyznaczoną w okresie rozliczeniowym, jeżeli urządzenia pomiarowe nie pozwalają na zastosowanie sposobu wskazanego w pkt. a).

4.2.7. W przypadku gdy okres rozliczeniowy jest krótszy niż 1 miesiąc do obliczania opłaty o której mowa w pkt. 4.2.6, składnik stały stawki sieciowej (ustalony w taryfie w zł/kW/m-c lub w zł/MW/m-c) należy przyjmować w wysokości proporcjonalnej do długości trwania okresu rozliczeniowego.

4.2.8. Jeżeli dostarczanie energii elektrycznej odbywa się z kilku niezależnych miejsc jej dostarczania, opłatę za przekroczenie mocy umownej oblicza się oddzielnie dla każdego miejsca, w którym nastąpiło przekroczenie tej mocy. Za niezależne należy uznać [illegible]

PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI
z upoważnienia
DYREKTOR
DEPARTAMENTU TARYF
Elżbieta Bytniewska

dostarczania, za którymi występuje naturalne sumowanie pobranej mocy lub w których zgodnie z umową, moc pobrana jest kontrolowana za pomocą sumatora.

4.2.9. Jeżeli w wyniku awarii urządzeń Przedsiębiorstwa lub awarii w jego sieci albo w wyniku wyłączenia lub załączania urządzeń elektroenergetycznych dla potrzeb Przedsiębiorstwa wzrasta suma mocy podlegającej opłacie, to Przedsiębiorstwo nie pobiera opłaty za tę nadwyżkę. Postanowienie to nie ma zastosowania, jeżeli powyższa sytuacja powstała w wyniku przeciążeń lub zakłóceń spowodowanych pracą urządzeń odbiorcy.

4.3. Rozliczenia z odbiorcami za ponadumowny pobór energii biernej

4.3.1. Przez ponadumowny pobór energii biernej przez odbiorcę rozumie się ilość energii elektrycznej biernej odpowiadającą:

a) współczynnikowi mocy tgφ wyższemu od umownego współczynnika $tg\varphi_0$ (niedokompensowanie) i stanowiącą nadwyżkę energii biernej indukcyjnej ponad ilość odpowiadającą wartości współczynnika $tg\varphi_0$ lub

b) indukcyjnemu współczynnikowi mocy przy braku poboru energii elektrycznej czynnej lub

c) pojemnościowemu współczynnikowi mocy (przekompensowanie) zarówno przy poborze energii elektrycznej czynnej, jak i przy braku takiego poboru.

4.3.2. Rozliczeniami za pobór energii biernej objęci są odbiorcy zasilani z sieci średniego i wysokiego napięcia. Rozliczeniami tymi mogą być objęci, w uzasadnionych przypadkach, także odbiorcy zasilani z sieci niskiego napięcia, którzy użytkują odbiorniki o charakterze indukcyjnym, o ile zostało to określone w warunkach przyłączenia lub w umowie.

4.3.3. Opłacie podlega, w okresie rozliczeniowym, ponadumowny pobór energii biernej określony, jako nadwyżka tej energii ponad ilość odpowiadającą wartości współczynnika $tg\varphi_0$ - gdy $tg\varphi > tg\varphi_0$, zmierzona w strefach, w których jest prowadzona kontrola poboru tej energii lub całodobowo w zależności od rodzaju zainstalowanego układu pomiarowego.

4.3.4. Wartość współczynnika mocy $tg\varphi_0$ określa się w warunkach przyłączenia albo w umowie. Wartość współczynnika mocy przyjmuje się w wysokości $tg\ \varphi_0 = 0{,}4$ chyba, że indywidualna ekspertyza uzasadnia wprowadzenie niższej wartości, jednak w żadnym przypadku wartość współczynnika mocy $tg\varphi_0$ nie może być niższa od wartości 0,2. Jeżeli wartość współczynnika $tg\varphi_0$ nie została określona w warunkach przyłączenia lub w umowie, do rozliczeń przyjmuje się również wartość $tg\ \varphi_0 = 0{,}4$.

4.3.5. Wartość współczynnika mocy tgφ określa się, jako iloraz energii biernej pobranej całodobowo lub w strefach czasowych, w których jest dokonywana kontrola poboru energii biernej w Mvarh lub kvarh i energii czynnej pobranej całodobowo lub w strefach czasowych, w których jest dokonywana ta kontrola [w MWh lub kWh], z zastrzeżeniem pkt 4.3.7.

4.3.6. Opłatę za nadwyżkę energii biernej pobranej ponad ilość wynikającą ze współczynnika $tg\varphi_0$ w okresie rozliczeniowym, o której mowa w pkt. 4.3.1 lit. a). całodobowo lub dla stref czasowych, w których jest prowadzona kontrola poboru tej energii, oblicza się według wzoru:

$$O_b = k \times C_{rk} \times \left(\sqrt{\frac{1 + tg^2 \varphi_K}{1 + tg^2 \varphi_0}} - 1 \right) \times A$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_b - opłata za nadwyżkę energii biernej, wyrażona w złotych,

C_{rk} - cena energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, obowiązująca w dniu zatwierdzenia taryfy, wyrażona w zł/MWh lub zł/kWh,

k - ustaloną w taryfie krotność ceny C_{rk},

$tg\phi_K$ - współczynnik mocy wynikający z pobranej energii biernej,

$tg\phi_0$ - umowny współczynnik mocy, określony zgodnie z pkt. 4.3.4.,

A - energię czynną pobraną całodobowo lub dla strefy czasowej, w której prowadzona jest kontrola poboru energii biernej, wyrażoną w MWh lub kWh.

PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI
Z upoważnienia
ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU TARYF
Elżbieta Bernatowska

11

4.3.7. W uzasadnionych przypadkach, przy występowaniu szybkozmiennych obciążeń mocą bierną, rozliczanie ponadumownego poboru energii biernej ponad wartość współczynnika tgφ przeprowadzane jest na podstawie bezpośredniego pomiaru nadwyżki energii biernej. Opłata w okresie rozliczeniowym naliczana jest zgodnie z pkt. 4.3.6. z uwzględnieniem współczynnika tgφ, ustalonego według następującego wzoru:

$$tg\varphi = \frac{\Delta E_b}{A} + tg\varphi_o$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ΔE_b – nadwyżkę energii biernej wykazanej przez urządzenie pomiarowe w okresie rozliczeniowym, wyrażoną w Mvarh lub kvarh,

A – energię czynną pobraną całodobowo lub dla strefy czasowej, w której jest prowadzona kontrola poboru energii biernej, wyrażoną w MWh lub kWh,

$tg\varphi_o$ – umowny współczynnik mocy, określony zgodnie z pkt 4.3.4.

4.3.8. Odbiorca ponosi w okresie rozliczeniowym opłatę wynikającą z iloczynu całej ilości energii biernej, o której mowa w pkt. 4.3.1. lit. b) i c) i ustalonej w pkt 4.3.9. taryfy krotności „k" do ceny energii elektrycznej [w zł/MWh lub zł/kWh], o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy, obowiązującej w dniu zatwierdzenia taryfy.

4.3.9. Współczynnik krotności „k" wskazany w pkt 4.3.6. i 4.3.8. wynosi:

k = 3,00 – dla odbiorców przyłączonych do sieci nN,

4.3.10. Jeżeli dostarczanie energii elektrycznej odbywa się z kilku miejsc dostarczania, opłatę za ponadumowny pobór energii biernej oblicza się oddzielnie dla każdego miejsca dostarczania.

4.4. Bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców i parametrów jakościowych energii

4.4.1. W przypadku niedotrzymanie parametrów jakościowych energii określonych w rozporządzeniu umowym, odbiorcom końcowym na ich pisemny wniosek przysługują bonifikaty naliczone w sposób określony w § 37 ust. 1 i § 37a rozporządzenia taryfowego. Ryczałtowa stawka bonifikaty za niedotrzymanie poziomu napięcia znamionowego w danym okresie rozliczeniowym, o której mowa § 37 ust.1 pkt 2 rozporządzenia taryfowego, wynosi 6 zł/godzinę.

4.4.2. W przypadku niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców, określonych w § 42 rozporządzenia systemowego, odbiorcom na ich pisemny wniosek przysługują bonifikaty naliczone w sposób określony w § 38 rozporządzenia taryfowego, na podstawie przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku kalendarzowym poprzedzającym rok zatwierdzenia taryfy, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski". Przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej w 2010 r. wyniosło **3224,98** zł (M.P. z 2011 r. Nr 11, poz. 120).

5. Zasady ustalania opłat za przyłączanie podmiotów do sieci.

5.1. Podmioty, których urządzenia, instalacje i sieci są przyłączane do sieci dzieli się na następujące grupy przyłączeniowe:

a) grupa III – podmioty, których urządzenia, instalacje i sieci są przyłączane bezpośrednio do sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, lecz niższym niż 110 kV,

b) grupa IV - podmioty, których urządzenia, instalacje i sieci są przyłączane bezpośrednio do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV oraz mocy przyłączeniowej

PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI
z upoważnienia
ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU TARYF
Elżbieta Bytniewska

większej niż 40 kW lub prądzie znamionowym zabezpieczenia przedlicznikowego w torze prądowym większym niż 63 A,

c) grupa V - podmioty, których urządzenia, instalacje i sieci są przyłączane bezpośrednio do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV oraz mocy przyłączeniowej nie większej niż 40 kW i prądzie znamionowym zabezpieczenia przedlicznikowego w torze prądowym nie większym niż 63 A,

d) grupa VI – podmioty, których urządzenia, instalacje i sieci są przyłączane do sieci poprzez tymczasowe przyłącze, które będzie na zasadach określonych w umowie zastąpione przyłączem docelowym, lub podmioty, których urządzenia, instalacje i sieci są przyłączane do sieci na czas określony, lecz nie dłuższy niż 1 rok.

Napięcie znamionowe, o którym mowa powyżej określa się w miejscu dostarczania energii elektrycznej.

5.2. Za przyłączenie źródeł współpracujących z siecią oraz sieci przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się dystrybucją energii elektrycznej pobiera się opłatę ustaloną na podstawie rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia, z wyłączeniem odnawialnych źródeł energii o mocy zainstalowanej nie wyższej niż 5 MW oraz jednostek kogeneracji o mocy elektrycznej zainstalowanej nie wyższej niż 5 MW, za których przyłączenie pobiera się połowę opłaty ustalonej na podstawie rzeczywistych nakładów.

5.3. Za przyłączenie lub zwiększenie mocy przyłączeniowej podmiotów zakwalifikowanych do III grupy przyłączeniowej oraz podmiotów zakwalifikowanych do VI grupy przyłączeniowej, przyłączanych do sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, innych niż określone w punkcie 5.2, pobiera się opłatę ustaloną na podstawie jednej czwartej rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia.

5.4. Za przyłączenie podmiotów zakwalifikowanych do IV i V grupy przyłączeniowej oraz podmiotów zakwalifikowanych do VI grupy, przyłączanych do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, innych niż określone w punkcie 5.2, pobiera się opłatę, która stanowi iloczyn stawki opłaty za przyłączenie zawartej w poniższej tabeli oraz wielkości mocy przyłączeniowej określonej w umowie o przyłączenie, z zastrzeżeniem pkt 5.5.

Grupa przyłączeniowa	Stawka opłaty [zł / kW]	
	za przyłącze napowietrzne	za przyłącze kablowe
IV	**99,67**	**128**
V	**111,00**	**139,32**
VI *)	**99,67**	**128**
VI **)	**7,44**	**7,44**

*) – w przypadku, gdy jest budowane przyłącze,

**) – w przypadku podłączenia do istniejącej sieci.

5.5. W przypadku, gdy długość przyłącza przekracza 200 metrów od podmiotów zakwalifikowanych do IV i V grupy przyłączeniowej oraz podmiotów zakwalifikowanych do VI grupy przyłączeniowej, przyłączanych do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, innych niż określone w pkt 5.2., w sytuacji gdy jest budowane przyłącze, pobiera się dodatkową opłatę w wysokości 38,51 zł za każdy metr powyżej 200 metrów długości przyłącza.

5.6. Stawki opłat za przyłączenie do sieci dla IV i V grupy przyłączeniowej oraz podmiotów zakwalifikowanych do VI grupy - przyłączanych do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV (gdy jest budowane przyłącze) dla przyłącza kablowego uwzględniają koszty zakupu i montażu:

a. złącza kablowego wraz z jego obudową i wyposażeniem,

b. układu pomiarowo – rozliczeniowego i zabezpieczenia przedlicznikowego wraz z ich obudową i z wyposażeniem do ich montażu.

Z upoważnienia
ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU TARYF
Elżbieta Bytniewska

13

zależności od przyjętego rozwiązania technicznego, pod pojęciem obudowy, o której wa w ppkt lit. a) i b), należy rozumieć szafkę złączowo-pomiarową zintegrowaną lub dułową wspólną dla złącza i układu pomiarowo-rozliczeniowego lub odpowiadające jej cjonalnie oddzielne szafki złączowe i pomiarowe lub szafki pomiarowe.
t lit. b) nie ma zastosowania do przyłączy kablowych w budynkach wielolokalowych innych zespołów obiektów, w których lokalizacja układów pomiarowych nie pokrywa lokalizacją złącz kablowych.

5.7. kładach, o których mowa w art. 7 ust. 8 ustawy, uwzględnia się wydatki ponoszone na: onanie prac projektowych i geodezyjnych, uzgodnienia dokumentacji, uzyskanie woleń na budowę, zakup materiałów do budowy odcinków sieci służących do łączenia podmiotów do sieci z uwzględnieniem długości tych odcinków, roboty wlano-montażowe wraz z nadzorem, wykonanie niezbędnych prób, a także koszty kania praw do nieruchomości oraz zajęcia terenu, niezbędnych do budowy lub loatacji urządzeń, jak również uwzględnia się wydatki ponoszone na budowę odcinków od miejsca przyłączenia do miejsca rozgraniczenia własności instalacji, urządzeń lub określonych w umowie o przyłączenie do sieci.

5.8. większenie mocy przyłączeniowej dla podmiotów zakwalifikowanych do IV i V grupy łączeniowej oraz VI grupy przyłączeniowej, przyłączanych do sieci o napięciu ionowym nie wyższym niż 1 kV, innych niż w pkt. 5.2., dokonanej na wniosek miotu przyłączanego, dla którego nie zachodzi konieczność wymiany lub przebudowy łącza pobiera się opłatę stanowiącą iloczyn stawki opłaty ustalonej w taryfie i przyrostu przyłączeniowej.

5.9. większenie mocy przyłączeniowej dla podmiotów zakwalifikowanych do IV i V grupy łączeniowej oraz VI grupy przyłączeniowej, przyłączanych do sieci o napięciu ionowym nie wyższym niż 1 kV, innych niż w pkt 5.2., dokonanej na wniosek miotu przyłączanego, dla którego zachodzi konieczność wymiany lub przebudowy łącza pobiera się opłatę ustaloną zgodnie z poniższym wzorem:

$$O_p = S_m * (P_p - P_d) + N_{rz} * \frac{P_d}{P_p}$$

gdzie:
O_p – opłata za przyłączenie w zł,
S_m – stawka opłaty [zł/kW], przyjęta zgodnie z punktem 5.4,
P_p – wielkość mocy przyłączeniowej w kW, określona w umowie o przyłączenie,
P_d – dotychczasowa moc przyłączeniowa w kW,
N_{rz} – rzeczywiste nakłady poniesione na wymianę lub przebudowę dotychczasowego przyłącza.

5.10. wymianę lub przebudowę dotychczasowego przyłącza bez zwiększenia mocy łączeniowej lub do poziomu dotychczasowej mocy, dokonywaną na wniosek łączonego podmiotu, podmiot ten ponosi rzeczywiste nakłady z tym związane.

5.11. przypadku obiektów wymagających wielostronnego układu zasilania, opłatę za łączenie, ustala się w sposób określony w taryfie, z wyjątkiem zasilania rezerwowego. przypadku zasilania rezerwowego opłatę ustala się na podstawie rzeczywistych nakładów sionych na realizację przyłączenia.

5.12. łączany podmiot ma prawo wyboru rodzaju przyłącza, kablowego lub napowietrznego, wybrany przez ten podmiot rodzaj przyłącza jest możliwy do realizacji ze względów icznych.

5.13. przyłączeniowa w przypadku budynków wielolokalowych określana jest przez stanta instalacji w porozumieniu z inwestorem lub właścicielem budynku z ędnieniem współczynników jednoczesności.

5.14. miot ubiegający się o przyłączenie źródła do sieci elektroenergetycznej o napięciu ionowym wyższym niż 1 kV, wnosi zaliczkę na poczet opłaty za przyłączenie nie do art. 7 ustawy.

URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI
ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU TARYF
Elżbieta Bytniewska

6. Opłaty za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy

6.1. Przedsiębiorstwo ustala następujące opłaty za usługi wykonywane na zlecenie odbiorcy:

Lp.	*Wyszczególnienie**	*Stawka w zł za usługę*
1.	Przerwanie i wznowienie dostarczania energii:	
	na napięciu nN	**74,13**
2.	Sprawdzenie prawidłowości działania układu pomiarowo–rozliczeniowego** :	
	a) bezpośredniego	**74,13**
	b) półpośredniego	**111,19**
	c) pośredniego	**157,52**
3.	Laboratoryjne sprawdzenie prawidłowości działania układu pomiarowo – rozliczeniowego (licznika lub urządzenia sterującego)**	- **105,62** zł w przypadku kiedy badanie przeprowadza Przedsiębiorstwo i dodatkowo **46,33** zł za demontaż i montaż licznika bądź urządzenia sterującego lub - kwotę wynikającą z faktury wystawionej przez zewnętrzną jednostkę przeprowadzającą badanie i dodatkowo **46,33** zł za demontaż i montaż licznika bądź urządzenia sterującego
4.	Wykonanie dodatkowej ekspertyzy badanego wcześniej układu pomiarowo-rozliczeniowego	kwota wynikająca z faktury wystawionej przez jednostkę przeprowadzającą badanie.
5.	Przeniesienie licznika lub licznika i urządzenia (zegara) sterującego (dla liczników strefowych) w inne uprzednio przygotowane i odpowiednio wyposażone miejsce w obrębie tego samego obiektu ***	**92,67**
6.	Za każdą godzinę nadzoru pełnionego nad pracami wykonywanymi przez wykonawców niezależnych od Przedsiębiorstwa w pobliżu lub na urządzeniach elektroenergetycznych będących własnością Przedsiębiorstwa.	**46,33**
7.	Wyłączenie napięcia, przygotowanie miejsca pracy dla wykonawców, o których mowa w pkt. 6 oraz likwidację miejsca pracy wraz z ponownym załączeniem urządzeń do sieci Przedsiębiorstwa:	
	w sieci nN	**203,84**
8.	Założenie plomb na urządzeniach podlegających oplombowaniu, w szczególności po naprawie, remoncie i konserwacji instalacji:	
	- za pierwszą plombę	**25,89**
	- za każdą następną	**5,44**
9.	Montaż i demontaż urządzenia kontrolno-pomiarowego instalowanego w celu sprawdzenia dotrzymania parametrów jakościowych energii dostarczanej z sieci ****	**99,95**

* We wszystkich wyżej opisanych przypadkach, w których wymagany jest dojazd służb technicznych Przedsiębiorstwa wliczono koszt dojazdu do odbiorcy.

** Opłaty nie pobiera się w przypadku, gdy licznik i urządzenie sterujące jest własnością Przedsiębiorstwa, a badanie potwierdziło nieprawidłowości, z wyłączeniem nielegalnego poboru energii.

*** Opłaty nie pobiera się w przypadku wyniesienia ww. urządzeń z lokali mieszkalnych w zabudowie wielorodzinnej i jednorodzinnej w miejsce ogólnodostępne.

**** W przypadku zgodności zmierzonych parametrów ze standardami określonymi w § 38 ust. 1 i 3 rozporządzenia systemowego lub w umowie, koszty sprawdzenia i pomiarów ponosi odbiorca na zasadach określonych w odrębnej umowie zawartej pomiędzy odbiorcą a Przedsiębiorstwem; w pozostałych przypadkach koszty sprawdzenia i pomiarów ponosi Przedsiębiorstwo.

PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI
z upoważnienia
ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU TARYF
Elżbieta Bytniewska

6.2. W przypadku, gdy w ramach jednego dojazdu do odbiorcy wykonywana jest więcej niż jedna usługa spośród wymienionych w tabeli, każdą z opłat za wykonanie drugiej i następnych czynności pomniejsza się o kwotę **20,45 zł** za dojazd do odbiorcy.

7. Opłaty za nielegalne pobieranie energii elektrycznej

7.1. Przez nielegalny pobór energii elektrycznej należy rozumieć :

1. Pobieranie energii elektrycznej bez zawarcia umowy.
2. Pobieranie energii elektrycznej:
   a) z całkowitym lub częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego,
   b) poprzez ingerencję w ten układ pomiarowo-rozliczeniowy mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy.

7.2. W przypadku nielegalnego pobierania energii elektrycznej, o którym mowa w pkt 7.1. ppkt 1 Przedsiębiorstwo może obciążyć podmiot nielegalnie pobierający tę energię, opłatami w wysokości pięciokrotności stawek opłat określonych w taryfie dla jednostrefowej grupy taryfowej, do której ten podmiot byłby zakwalifikowany, zgodnie z kryteriami określonymi w § 6 ust. 1 rozporządzenia taryfowego, oraz pięciokrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) ustawy, przyjmując:

1) wielkość mocy wynikającą z rodzaju zainstalowanych odbiorników,
2) ilości energii elektrycznej uwzględniające rzeczywistą możliwość pobierania energii przez dany podmiot wynikające z mocy i rodzaju zainstalowanych odbiorników, lecz nie wyższe niż :
   a) przy pobieraniu energii elektrycznej jedną fazą, za każdy 1 A prądu znamionowego zabezpieczenia 125 kWh. Za zabezpieczenie uważa się bezpieczniki najbliższe patrząc od strony zasilania, niedostępne dla ww. podmiotu i osób postronnych. W razie braku zabezpieczeń między instalacją odbiorczą, a siecią zasilającą przyjmuje się taką wielkość wkładek bezpiecznikowych, jaka powinna znajdować się w danej instalacji, nie mniejszą jednak niż 25 A,
   b) przy pobieraniu energii elektrycznej dwoma lub trzema fazami opłatę ustala się, jak w lit. a, z uwzględnieniem krotności (2 lub 3), zależnie od ilości faz, którymi nielegalnie pobierano energię elektryczną.

7.3. W przypadku udowodnionego okresu nielegalnego pobierania energii elektrycznej, o którym mowa w pkt 7.1 ppkt 2, Przedsiębiorstwo może obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości dwukrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca oraz dwukrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) ustawy, przyjmując wielkości mocy umownej i zużycia tej energii, jakie wystąpiły w analogicznym okresie przed powstaniem nielegalnego pobierania energii elektrycznej lub po jego ustaniu; opłaty oblicza się dla każdego miesiąca, w którym nastąpiło nielegalne pobieranie energii elektrycznej,

7.4. W przypadku nielegalnego pobierania energii, o którym mowa w pkt 7.1. ppkt 2 lit. a, gdy nie można ustalić ilości nielegalnie pobranej energii elektrycznej, Przedsiębiorstwo może obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości dwukrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca oraz dwukrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) ustawy, przyjmując:

1) wielkość mocy umownej określonej w umowie,
2) ilości energii elektrycznej uwzględniające rzeczywistą możliwość pobierania energii przez dany podmiot wynikające z mocy i rodzaju zainstalowanych odbiorników, lecz nie wyższe niż :
   a) przy pobieraniu energii elektrycznej jedną fazą, za każdy 1 A prądu znamionowego zabezpieczenia 125 kWh. Za zabezpieczenie uważa się bezpieczniki najbliższe odbiorcy patrząc od strony zasilania, niedostępne dla odbiorcy i osób postronnych. W razie braku zabezpieczeń między instalacją odbiorczą, a siecią zasilającą przyjmuje

PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI
ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU PRAWNEGO
Elżbieta Bytniewska

się taką wielkość wkładek bezpiecznikowych, jaka powinna znajdować się w danej instalacji, nie mniejszą jednak niż 25 A,

b) przy pobieraniu energii elektrycznej dwoma lub trzema fazami opłatę ustala się, jak w lit. a., z uwzględnieniem krotności (2 lub 3), zależnie od ilości faz, którymi nielegalnie pobierano energię elektryczną.

7.5. W przypadku nielegalnego pobierania energii, o którym mowa w pkt 7.1. ppkt 2 lit. b, gdy nie można ustalić ilości nielegalnie pobranej energii elektrycznej, Przedsiębiorstwo może obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości dwukrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca oraz dwukrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) ustawy, przyjmując:

1) wielkość mocy umownej określonej w umowie,

2) ilości energii elektrycznej uwzględniające rzeczywistą możliwość pobierania energii przez danego odbiorcę wynikające z mocy i rodzaju zainstalowanych odbiorników, lecz nie wyższe niż:

a)	dla układu jednofazowego	3 000 kWh
b)	dla układu trójfazowego i zainstalowanym liczniku o prądzie znamionowym nie wyższym niż 20 A (pomiar bezpośredni) bez względu na przeciążalność licznika	6 000 kWh
c)	dla układu trójfazowego i zainstalowanym liczniku o prądzie znamionowym wyższym niż 20 A (pomiar bezpośredni) bez względu na przeciążalność licznika za każdy 1 A prądu znamionowanego licznika	300 kWh
d)	dla układu z przekładnikami prądu (pomiar półpośredni) za każdy 1 A prądu znamionowego obwodu pierwotnego przekładnika prądowego	300 kWh
e)	przy układzie z przekładnikami prądu i napięcia (pomiar pośredni) za każdy 1 A prądu obliczeniowego Io	300 kWh

Prąd obliczeniowy I_o określa się według wzoru:

$$I_o = 2,5 \cdot U \cdot I \quad [A]$$

gdzie:

2,5 - stała [1/kV],

U - górne napięcie znamionowe przekładnika napięciowego [kV],

I - mniejsza z następujących wielkości:

1) prąd znamionowy strony pierwotnej przekładnika prądowego [A] ,

2) suma prądów znamionowych transformatorów oraz innych odbiorników, przyłączonych na napięciu zasilania [A].

7.6. Opłaty, o których mowa w pkt 7.3. oblicza się dla całego nie objętego przedawnieniem okresu udowodnionego nielegalnego pobierania energii elektrycznej.

7.7. Przedsiębiorstwo ustala opłaty za wykonywanie następujących czynności związanych ze stwierdzeniem nielegalnego pobierania energii elektrycznej:

Lp.	Wykonywane czynności	Wysokość opłaty lub sposób jej pobierania
1.	Wymiana uszkodzonego przez odbiorcę licznika lub innego urządzenia pomiarowego	wartość nowego urządzenia pomiarowego, obowiązująca w dniu jego wymiany, powiększona o 46,33 zł kosztów związanych z jego demontażem i montażem

ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU TARYF
Elżbieta Bytniewska

17

2.	Sprawdzenie stanu technicznego układu pomiarowo-rozliczeniowego i założenie nowych plomb na zabezpieczeniu głównym, w układzie pomiarowo-rozliczeniowym lub na innym elemencie podlegającym oplombowaniu, w miejsce zerwanych przez odbiorcę plomb lub przez niego uszkodzonych, z wyłączeniem urządzeń, o których mowa w pkt. 4 niniejszej tabeli. a) dla układu bezpośredniego b) dla układu półpośredniego c) dla układu pośredniego	**108,49 zł** **135,66 zł** **180,87 zł**
3.	Poddanie urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego ponownej legalizacji z powodu zerwania przez odbiorcę plomb legalizacyjnych lub ich naruszenia	suma: opłaty związanej z przygotowaniem urządzenia do legalizacji i legalizacją w wysokości **105,62** zł oraz opłaty związanej z demontażem i ponownym montażem urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego w wysokości **46,33** zł.
4	Założenie, na wskaźniku mocy 15-minutowej lub innym urządzeniu związanym z pomiarem tej mocy, plomby, w miejsce plomby zerwanej lub naruszonej przez odbiorcę	iloczyn 150% miesięcznej wartości mocy umownej i składnika stałego stawki sieciowej w grupie taryfowej do której jest zakwalifikowany odbiorca.

PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI
Z upoważnienia
ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU TARYF
Elżbieta Bytniewska

18

8. Tabele stawek opłat za świadczone usługi dystrybucji dla grup C22b, C21, C11, G11 i G12 oraz cen energii elektrycznej dla grup taryfowych G11 i G12

STAWKA OPŁATY	GRUPA TARYFOWA		
DYSTRYBUCJA	C22b	C21	C11
Stawka opłaty, o której mowa w art. 9 ust. 4 ustawy o rozwiązaniu KDT (zł/kW)	3,65	3,65	3,65
Stawka jakościowa (zł/MWh)	6,98	6,98	6,98
Składnik zmienny stawki sieciowej (zł/kWh)			
- całodobowy	x	0,1442	0,1578
- dzień	0,1529	x	x
- noc	0,0554	x	x
Składnik stały stawki sieciowej (zł/kW)	7,74	7,74	1,22
Stawka opłaty abonamentowej (zł/m-c)	13,96	13,96	4,10

CENA LUB STAWKA OPŁATY	GRUPA TARYFOWA	
	G11	G12
DYSTRYBUCJA		
Stawka opłaty, o której mowa w art. 9 ust. 4 ustawy o rozwiązaniu KDT (zł/m-c)		
gospodarstwa domowe zużycie poniżej 500 kWh	1,02	1,02
gospodarstwa domowe zużycie od 500 kWh do 1200 kWh	4,25	4,25
gospodarstwa domowe zużycie powyżej 1200 kWh	13,48	13,48
Stawka jakościowa (zł/kWh)	0,0070	0,0070
Składnik zmienny stawki sieciowej (zł/kWh)		
- całodobowy	0,1593	
- dzień	x	0,1676
- noc	x	0,0600
Składnik stały stawki sieciowej (zł/m-c)		
instalacja 1-fazowa	1,14	x
instalacja 3-fazowa	2,95	5,51
Stawka opłaty abonamentowej (zł/m-c)	4,10	4,10
OBRÓT		
Cena za energię elektryczną czynną (zł/kWh):		
- całodobowa	0,2730	
- dzień		0,3502
- noc		0,1665

URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI

Z upoważnienia

ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU TARYF

Elżbieta Bytniewska

19